

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 34/2015
25.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужилаца Ј.Г. и Н.Г., обоје из П., Р.С., чији је пуномоћник В.Ј., адвокат из Б., против тужене Д.Г. из Н.Б., чији је пуномоћник З.Ђ., адвокат из З., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11727/13 од 18.12.2013. године, на седници одржаној 25.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 268/14 од 10.12.2014. године, за одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11727/13 од 18.12.2013. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 11727/13 од 18.12.2013. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем П 22624/12 од 20.03.2013. године, констатовао је да се тужба тужилаца сматра повученом.

Први основни суд у Београду, решењем П 22624/12 од 28.05.2013. године, одбио је као неоснован предлог тужилаца за враћање у пређашње стање, поднет 26.03.2013. године посредством пуномоћника, адвоката Велимира Јакића.

Виши суд у Београду, решењем Гж 11727/13 од 18.12.2013. године, одбио је као неосноване жалбе тужилаца и потврдио решење Првог основног суда у Београду П 22624/12 од 20.03.2013. године и П 22624/12 од 28.05.2013. године.

Против решења другостепеног суда тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради разматрања правног питања од општег интереса, уједначења судске праксе и потребе новог тумачења права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд, решењем Рев 1126/2014 од 15.10.2014. године, уступио је предмет П 22624/12, Првог основног суда у Београду, Апелационом суду у Београду, ради оцене изузетне дозвољености ревизије.

Апелациони суд у Београду, решењем РЗ 268/14 од 10.12.2014. године, предложио је Врховном касационом суду у Београду, одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11727/13 од 18.12.2013. године.

Врховни касациони суд је поступајући по наведеном предлогу Апелационог суда у Београду, на основу овлашћења из члана 395. а у вези члана 412. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС и 74/13-УС), одлучио да не прихвати предлог Апелационог суда у Београду за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној.

Према стању из списка првостепени суд је на рочишту 20.03.2013. године, као неовлашћеном лицу ускратио заступање приправнику адвоката В.Ј., В.С., који је суду предао заменичко пуномоћје адвоката Ј., након чега је донето решење о повлачењу тужбе услед неприступања тужиоца. Наведено решење је потврђено побијаном одлуком.

Одредбом члана 88. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да пуномоћника који је адвокат може замењивати адвокатски приправник који је код њега запослен ако је странка тако одредила у пуномоћју. У овом случају властодавац је пуномоћјем од 31.01.2012. године, овластио за заступање адвоката В.Ј. и одредио да у случају спречености адвоката Ј. или адвокатског приправника Д.Р. по овом овлашћењу може поступати адвокат В.Ј. или овлашћења по овом пуномоћју може пренети на адвоката по његовом избору. Поднетом ревизијом је указано на став Привредног апелационог суда да пуномоћје не мора да садржи име адвокатског приправника, да је довољно да је назначено да адвоката може замењивати адвокатски приправник и да је В.С. у време одржавања рочишта 20.03.2013. године, био приправник адвоката Ј..

По оцени Врховног касационог суда побијана одлука не одступа од праксе судова нити указаног правног става Привредног апелационог суда и нема потребе за уједначавање судске праксе нити ново тумачење права. Из садржине пуномоћја од 31.01.2012. године, не произилази генерално овлашћење да адвоката Ј. замењују адвокатски приправници те канцеларије већ само конкретна именована лица приправник Д.Р. и адвокат Ј.В..

Са изнетих разлога, како обим пуномоћја одређује странка, правилно су примењене одредбе члана 88. став 3. Закона о парничном поступку и нема законских услова из члана 395. истог закона за прихватање ревизије као изузетно дозвољене.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. а у вези члана 404. и 412. ЗПП и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба је поднета 24.10.2011. године. У тужби је назначена вредност предмета спора од 1.000.000,00 динара. Предмет тужбеног захтева је да се утврди да је ништав и без правног дејства писмени тестамент пред сведоцима, којим је оставилац М.Г., дана 28.11.2010. године, у 11,45 часова, располагао станом на Н.Б. у улици број ..., површине ... м², уписан као посебан део зграде број ..., изграђене на кп ..., уписане у листу непокретности бр..., КО Н.Б., у корист супруге Д.Г..

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, је било прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према томе, како вредност предмета спора у односу на одлуку којом се тужба тужилаца сматра повученом не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (рачунајући да је 24.10.2011. године 1 евро износио 99,7378 динара и вредност предмета спора изражена у еврима износила 10.026,2889 евра), то ревизија тужилаца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 394. став 2. ЗПП. Поред тога, у односу на одлуку којом је одбијен као неоснован предлог за враћање у пређашње стање, ревизија није дозвољена, с обзиром на то да иако је одбијањем жалбе ово решење постало правноснажно, оно се не може побијати ревизијом, јер се њиме поступак правноснажно не завршава.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 395. и 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Миломир Николић, с.р.**